

CARTES AL ...

SET DOBLE

Per publicar cartes en aquesta secció, heu d'enviar-les a: DOBLE SET, cl. Serra i Ginesta, 5 1r pis, 17800 - OLOT. És indispensable que el text no sobrepassi les 35 línies mecanografiades, i que l'autor s'identifiqui amb el nom i cognoms, adreça, D.N.I. i un telèfon on localitzar-lo.

Jo també sóc un marginal

L'Alcalde Macias va culpar de marginals la gent que veu amb preocupació la situació econòmica de la comarca. Són, per dir-ho amb les seves paraules, uns derrotistes i falsejadors de la llibertat. Sorpren que un responsable polític no tingui més argumentació que la desqualificació personal a l'hora de debatre idees. Fins i tot ha arribat a l'amenaça directa de denunciar amb noms i cognoms. Possiblement sigui aquesta la nova manera de fer política que han decidit prendre els convergents per afrontar la controvèrsia. Possiblement la força de la gent convergent estigui ara en la força de l'insult. Si és així, haig de confessar que no em deixa ni fred ni calent. La realitat és més evident que això, i els fets són tossuts per ells mateixos.

No es tracta únicament d'un problema de carreteres. Que ho és, i importantíssim. Tampoc d'una realitat nacional i internacional que es caracteritza per la recessió i la incertesa econòmica. Que, evidentment, ens afecta. És tot això i més. És la fi d'una situació històrica que havia marcat el desenvolupament econòmic de la nostra comarca: una producció adreçada al mercat estatal, el qual era assegurat per mesures proteccionistes i, per altra banda, una mà d'obra amb uns costos molt més baixos que els d'altres comarques de Catalunya. Si a això hi afegim una classe empresarial que, llevat de rares excepcions, ha tingut un concepte patrimonial familiar de l'empresa, amb uns mètodes d'organització del treball i de la producció obsolets, aliens a la renovació dels sistemes de comunicació, de gestió, etc., ens trobarem que el panorama és certament preocupant. Una preocupació que es va estenent i que explica que es trobin entorn d'una taula gent que fa poc temps mai no ho haurien fet. És el sentit que apareguin propostes que no agraden al poder, però que pretenen trobar una sortida. I aquí és on s'equivoca l'Alcalde Macias, quan veu "contubernis" i gent descol·locada socialment. (En Joan Sala és un d'aquests, on en Jordi Pujiula o en Xevi Garcia?). En descàrrec del nostre Alcalde s'hauria de dir que les seves expressions desqualificadores són el resultat de quelcom que hem observat molt sovint en els responsables polítics: El poder condueix molt sovint a perdre de vista la realitat. Els anuncis publicitaris, que tant indignen la ciutadania, els ha fet convertir en simples portaveus d'una Generalitat que està convençuda de la seva fita històrica i redemptora. Si l'Alcalde baixés del despatx i parlés un dia amb els sindicats, veuria que no tot són flors i violes produïdes per gent marginal, dins de la qual em sento honorosament present.

Juli Clavijo

Referent a la suposada crisi econòmica

Observem que van apareixent escrits i comunicats que vaticinen un futur magre o fins i tot catastròfic per a la nostra comarca, que no correspon a la realitat. No és lícit que cada vegada que s'acosten eleccions s'utilitzi el sistema de descrèdit a l'adversari, tot inventant un catastrofisme que responsabilitza les nostres institucions. És la tàctica que sovint alguns utilitzen i que porten a la pràctica per desacreditar els nostres governants. Voldríem recordar precisament el que no s'ha de fer en temps difícils com els que es presenten. Tenim referències de comarques properes a la nostra com la del Ripollès. Allí, tot i estar comunicats per tren i carretera, malgrat que el Govern de la Generalitat i el local hi hagin abocat molts diners, la crisi continua.

La nostra comarca, per sort, és estructurada industrialment de forma diferent, i es pot confiar en l'esforç emprenedor de molta gent que, tot procurant pels seus negocis, és l'autèntica creadora de feina de la nostra comunitat. No ens deixem enlluernar per projectes que no costen gens de proposar, però que sí que costen econòmicament i no poden ésser realitzats en moments difícils. Tots coneixem les retallades dels pressupostos del Govern Central envers les autonomies. Hem de confiar en els nostres dirigents i homes d'empresa de la nostra comarca, que han estat ells els qui han tirat endavant el carro en què tots estem embarcats. No cal tenir por perquè tenim gent capacitada, sempre n'hem tinguda. A més, en moments difícils, la Generalitat ha ajudat les empreses. I tornarà a fer-ho, si cal, sempre i quan no sigui tirant els diners en un pou.

Comitè executiu local de CDC a la Garrotxa

Afirmacions gratuïtes

Em permeto fer-li una petita reflexió, com a al·ludit per haver participat d'oient en el polèmic debat que ha motivat reaccions tan violentes per la seva part. Vostè té un vocabulari fàcil i poc objectiu per desqualificar una actitud tan democràtica i per sort lliure, de l'associació i de la crítica, la seva reacció és més atribuïble a una posició dictatorial que no pas d'un polític culte i democràtic.

Preferiria considerar que la seva reacció és deguda a l'habitual desconeixement, en els personatges polítics, dels problemes reals del poble que no pas al cinisme a què ens tenen acostumats aquests personatges.

Davant d'incidències tals com el deteriorament de llocs de treball, desaparició d'empreses, falta de creació de noves activitats (fa uns 25 anys que no s'ha creat cap empresa amb una certa identitat a la comarca), deficiències infraestructurals, emigració de la nostra joventut qualificada, etc., si la classe política que ens governa creu que això és progrés, "que Déu ens agafi confessats" (i aquesta sí que és una expressió alarmista).

Entenc que l'arrel de la gravetat dels problemes que ens afecten ve de la ineficàcia, incompetent, partidista, hipòcrita, cínica, prepotent, ofensiva política del govern central, "tolerada" pels partits de l'oposició. Per aquestes raons, no crec que sigui just responsabilitzar l'Administració local de bona part de la situació de la Garrotxa; no obstant això, per compensar tanta deficiència del "govern de la nació" el que no podem fer és amagar el cap dins del triumfalisme i la vàlua de la gent de la nostra terra. Personalment em permeto reprotxar als polítics locals el fet que la seva preocupació bàsica hagi estat la seva carrera personal i una falta total de visió en l'establiment (conjuntament amb components de la societat civil) d'un programa d'alternativa econòmica per a la Garrotxa, capitalitzant, precisament, els valors i la capacitat innata de la gent de la nostra terra.

Quan en moltes zones es gestionen plans de reconversió, atractius inversors, etc., aquí ens hem aïllat amb la creença "que en som, de ben parits".

Sr. Alcalde, vostè fa afirmacions tan gratuïtes com desqualificar professionals que han demostrat la seva vàlua en el camp privat, quan precisament l'Administració d'aquest país sap menys d'economia que la soferta mestressa de casa que aconsegueix arribar a fi de mes. Perquè, Sr. Alcalde, economia, entre altres coses, és administrar recursos en base a atendre necessitats prioritàries, no incrementar pressupostos i tenir desequilibris tan importants d'infraestructures dins del propi municipi, incrementar la plantilla municipal i continuar amb deficiències.

Podria continuar exposant situacions al meu entendre incongruents i que difereixen del que jo entenc per una bona aplicació de recursos, però n'hi ha prou amb recordar que l'Administració pública mai no ha tingut necessitat de saber d'"economia i administració", simplement anar "agafant" la inesgotable font dels recursos públics i incrementant la pressió fiscal. Recordi que l'Administració està gestionant més o menys el 40% dels recursos del país, amb uns resultats dels quals seria just responsabilitzar els polítics per la seva incompetència i ineficàcia.

Permeti, "almenys", Sr. Alcalde, que gaudim del dret al "pataleo" i que, argumentant raons de pes, es manifestin oposicions a l'actuació que estan portant a cap.

Un olotí